

EFTERTRYK

EFTERTANKE:

PRINSEN HAR, HVAD KIRKEN BEHØVER

Af John Nielsen, Generalsekretær

Hans Kongelige Højhed Prins Christian er fyldt 18 år, og er dermed blevet myndig. Det blev, som alle ved, markeret ved en usædvanlig fest på slottet. At kongelige begivenheder tiltrækker sig opmærksomhed er meget almindeligt. Men Prins Christians fødselsdag gav den kongelige glans nye vinkler. Nu er det ikke dette blads opgave at skrive om kongelige begivenheder. Men kirken kan lære noget af Prins Christian og hans usædvanlige fest.

En evne til at samle

Længe før dørene blev åbnet til festlokalet vidste hele nationen, at denne fest ville blive noget andet, end hvad vi tidligere har set. Fra alle landets kommuner var to unge helt almindelige danskere inviteret til fest på slottet. Dermed formåede prinsen at samle hele nationen og at bygge bro mellem et tusindårigt kongedømme med mange traditioner og en ny og traditionsløs generation.

Kirken kan lære af prinsen. Gæsterne på slottet var nogle andre end dem, man kunne have forventet. I kirken samler vi oftest dem, vi plejer. Det kommer

så let til at handle om os selv. Lad os med prinsen som forbillede overveje, hvordan vi kan samle bredere? Og hvordan vi kan samle en ny generation til fest for kongen – til fest for Jesus?

Dedikeret til opgaven

I sin festtale sagde prinsen: *"Jeg kan ikke levere perfektion, for hvad er perfektion overhovedet, men jeg kan love dedikation. Jeg vil give alt, hvad jeg har, og lære alt, hvad jeg kan."*

Også på det punkt kan kirken lære af prinsen. Af og til møder jeg nogle, der synes, kirken er kedelig. Kan det måske skyldes mangel på dedikation? Var det ikke det, Jesus ønskede, skulle kendetegne hans efterfølgere? En dedikation til opgaven. En passion. Et brændende engagement.

Hvordan ville vores kirker være, hvis vi inspireret af Prins Christian alle gav alt, hvad vi har og forsøgte at lære alt, hvad vi kan? Hvordan ville det se ud, hvis der var en stor dedikation til det at være Jesu kirke – den himmelske konges repræsentanter på jorden?

Det er værd at tænke over. Lad os tage ved lære af prinsen.

Eftertryk nr. 18, 135. årgang, november 2023. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Jakob, medlem af ældsterådet i Ilulissat

AKTUELLE NYHEDER

LEDERFORUM MED APPEL TIL FLERE

Vi holder i 2024 fast i den nationale ledersamling i januar, men giver dagen en bredere appel. Vi vil gerne se andre end præster og menighedsrådsmedlemmer, når vi mødes lørdag den 27. januar til *Lederforum '24* i Grindsted. Derfor indeholder eftermiddagen nogle forskellige spor med relevant indhold for forskellige tjenestegrupper. Om formiddagen er vi alle sammen, mens vi får smagsprøver på de forskellige muligheder. Du vil møde spændende gæster, som har noget på hjerte på hver deres område.

Inspiration til at være en lovsyngende kirke

Hver søndag står menighedernes lovsangsteams i fronten for at lede menigheden i lovsang og tilbedelse. Det kræver mere end en god sangstemme og musikalske færdigheder. Derfor vil vi være med til at udruste og inspirere lovsangere. Vi håber at se lovsangsteams fra hele landet til *Lederforum '24*, hvor Steffen Bay vil undervise om lovsangstjenesten.

Steffen er kendt som lovsangsleder, gospelinstruktør, sangskriver og producer. Han driver sit eget firma og holder blandt andet workshops om teambuilding og musik ved firmaarrangementer. Han leder desuden flere gospelkor. Steffen er uddannet fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium.

Inspiration til at være kirke for børn

Engang var vi kirker for byens børn. I dag er vi mest blevet kirker for menighedens egne børn. Vi har på en måde lukket om os selv. Men sådan behøver det ikke at være. Dorthe Lykke Jensen vil undervise om, hvordan vi når ud til børn fra familier, der ikke kommer i kirken. Dorthe er landsleder for Børn & Tro, som er kendt for at række ud til børn udenfor kirken. Dorthe vil give eksempler på, hvordan man arrangerer både events og børneklubber uden de store ressourcer. Og hvordan man respektfuldt kan kommunikere tro ind i familier, for hvem dette er noget nyt.

Inspiration til at være kirke for unge

Thomas Willer, præst i Aalborg Vineyard, sociolog og ansat i Youth for Christ vil udfordre os til at være kirke for unge. Det gør han med udgangspunkt i en helt ny undersøgelse, som han selv står bag. Thomas vil blandt andet undervise om, hvad der skal til for at unge finder kirken relevant.

Alt det andet

Der bliver også et spor for menighedsrådsformænd. Der bliver en sektion med mulighed for at stille spørgsmål til Landsledelsen. Der bliver god mad og god mulighed for at netværke på tværs af menighederne. Vi håber at se mange børne- og ungdomsledere, mange lovsangere, menighedsrådsmedlemmer, præster, og andre ledere.

Følg med på Facebook og i din menighed, når der kommer mere information og mulighed for tilmelding. For *Lederforum '24* må du ikke gå glip af.

5.700.000.000
mennesker lyder af mange

Af Finn Kier-Hansen, direktør,
DECIBEL

Issa kunne det udenad. Fra ende til anden. Han havde memoreret Bibelundervisningen. Selv stavfejl fra tavlen var med i besvarelsen ved testen. Men havde Issa forstået? Havde undervisningen gjort en forskel? Var Issa bedre udrustet til at være præst i en lokal kirke? Det indlysende og nedslående svar var nej.

Den erkendelse blev en del af startskuddet for Mette og Alex Bjergbæk Klausen. Præsteuddannelse i det globale syd måtte gentænkes. Gentænkningen førte til etablering af missionsorganisationen DECIBEL, som med base i Oxford (UK) begyndte sit virke den 1. april i år. Mette og Alex Bjergbæk Klausen udgør DECIBELs ledelse sammen med Finn Kier-Hansen, som sidder for bordenden.

DECIBEL vil kunne høres

Navnet DECIBEL kræver en forklaring. Decibel er naturligvis måleenheden for lyd. Det resonerer med, at DECIBEL udvikler undervisningsmateriale til den firefemtedel af jordens befolkning (5,7 milliarder), som foretrækker at tilegne sig viden ved at lytte. Det kan skyldes, at man er (funktionel) analfabet, men når det gælder DECIBELs målgruppe, skyldes det lige så meget, at den studerende kommer fra en oral – mundtlig – kultur. Der er yderligere et perspektiv på navnet DECIBEL, som på engelsk er et akronym: Digital Enhanced Community Based Learning (dansk: digitalt forbedret, fællesskabsbaseret læring). For ud over det orale perspektiv, så har DECIBEL fokus på, at læring bedst finder sted i fællesskaber, hvor de studerende følges ad og udvikler sig sammen.

Levende undervisning fra brønden

DECIBEL har stort fokus på levering af undervisning. Frem for at studerende skal komme til undervisningen (skolen i storbyen), så ønsker DECIBEL at bringe undervisning til den studerende (kirken i landsbyen) gennem kirkesamfund og organisationer, som er DECIBELs samarbejdspartnere.

Det er et faktum, at mindst 60 procent af befolkningen på det afrikanske kontinent har en smartphone. Men meget få har adgang til pålideligt internet, som de har råd til at betale. Derfor har DECIBEL udviklet en batteridrevet minicomputer på størrelse med en router, *TheWell*.

Igennem *TheWells* WIFI-netværk får den studerende adgang til undervisningsmateriale.

TheWell rummer en app, som giver den studerende mulighed for at overføre undervisningsmateriale til sin smartphone.

TheWell er banebrydende. Der findes ikke tilsvarende teknologi noget andet sted på markedet. Derfor har nogle af de meget store, globale aktører inden for kirkelig undervisning vist stor interesse for *TheWell*.

Masser af materiale

DECIBEL bruger mange ressourcer på at udvikle undervisningsmateriale. Målet er blandt andet at kunne tilbyde et toårigt forløb, der opfylder 35 læringsmål, som er opstillet af organisationen Re-Forma i samarbejde med World Evangelical Alliance. Læringsmålene definerer, hvad en præst skal kunne vide, gøre og være.

Desuden er DECIBEL i gang med at lave en komplet gennemgang af Det Nye Testamente i cirka 30 minutters videosekvenser. Dette projekt hedder "Word Online" og undervisningen er frit tilgængelig for alle på internettet.

Vil du vide mere?

Mere information om DECIBEL findes på www.decibel.training. Her kan man også skrive sig op til et månedligt nyhedsbrev på engelsk. Kontoret i Oxford tager gerne imod besøgende, men ring lige i forvejen til +44 1295 585 000 eller skriv fk@decibel.training.

DET ER KAFFEN, DER BINDER OS SAMMEN

Af Hanne Jensen, medlem af Grønlandsudvalget

Tjeneren, der er ved at lave Grønlandsk kaffe forklarer: "Det er kaffen, der binder mennesker sammen og kaffen, der forbinder Grønland med resten af verden."

Kaffemik og meget mere

Sætningen hænger ved i mine tanker. Jeg er på besøgstur for Grønlandsudvalget til menighederne i Ilulissat og Uummannaq. Formålet for min rejse er, at vi gensidigt i EFD og i menighederne i Grønland opmuntres og oplever, at vi er knyttet sammen som søskende i kraft af Guds Ånd. Allerede på vores første dag, oplevede vi, at der også er noget med, at kaffe knytter mennesker sammen. Et glimt:

Vi følges med Monika og Jakob fra ældsterådet til en lejlighed i byens udkant. Der står mange støvler i entreen og lejligheden dufter af fiskesuppe, rendyrsteg, frikadeller, kager og nybagt brød og kaffe. Der er en summen i huset, folk går og kommer, maden står fremme. Hele køkkenet og stuen er fyldt af fade med lækker mad. Det er Kaffemik, og fødselaren går rundt og serverer frisk isvand. Vi hilser på ham, snakker med de andre gæster og smager på den lækre mad.

For os nyankomne er det overvældende, at vi helt naturligt også er inviteret med til Kaffemik i et privat hjem.

Troshistorier og gæstfrihed

Vi blev inviteret til Kaffemik tre gange på to uger, men der er mere kaffe! Der er kirkekaffe, og kaffe efter bedemødet. Jeg oplever, at i Grønland sætter man pris på, vi har tid til at tale sammen og fortælle historier om os selv og vores liv.

Vi drak kaffe morgen, middag og aften og nød rigtig manges selskab, der blev delt liv og troshistorie. Kaffen er et udtryk for en ånd af gæstfrihed og tid til at lytte og dele med hinanden. Sku' vi tage en kop kaffe?

JAKOB, DER FIK ET HELT NYT LIV

Af Hanne Jensen, medlem af Grønlandsudvalget

Jakob blev 26, mens jeg og min mand, Peter, var i Ilulissat. Vi boede i kirken sammen med Jakob. På hans fødselsdag gik vi sammen den smukkeste tur ud til Isfjorden. Om eftermiddagen lavede Jakob rensdyrsuppe til os. Han havde kød i fryseren fra en ren, han selv havde skudt.

Mange opgaver

Jakob, der til daglig er butiksassistent i Brugsen (Brugseni), er yngste mand i menighedsrådet, eller ældsterådet, som det hedder her. Han bestrider, som de øvrige ældsterådsmedlemmer, mange poster.

Han synger lovsang, styrer teknikken, står for bogsalget og har hånd om bank og bilag.

Jakob er også mødeleder, han prædiker, tager på hjemmebesøg og på lovsangstur til anstalten, hvor nogle af de indsatte mænd lytter.

Kom til tro som 11-årig

Det står helt klart for Jakob, hvornår han mødte Jesus for første gang:

"Dengang boede jeg med min mor og to søstre. Jeg gik i skole, og der var specielt én dreng, jeg hadede og altid var oppe at slås med.

I min hjemby i Sydgrønland kom der hvert år et evangelisationsskib fra Færøerne. Der blev holdt møder, og jeg gik frem til forbøn for at møde Jesus, da jeg var 11 år.

Ham der bad for mig sagde: "Gentag efter mig: Jeg bekender min synd, tager imod Jesus i mit hjerte og inviterer ham ind i mit liv." Jeg gentog, og så mærkede jeg en varme i kroppen og helt ud i hænderne og tænkte: "Wauw." Og jeg græd af glæde og bevægelse. Det måtte være Jesu kærlighed.

Gud er flyttet ind

Da jeg mødte ham min uven bagefter, følte jeg, hvordan Jesus elskede ham, og jeg inviterede ham med hjem i mit hus. Bagefter var vi ikke uvenner mere, og han kom også med på evangeliske møder. Det er Gud, der er flyttet ind i mig med sin kærlighed. Det er stort at opleve."

Jakob vil gerne på bibelskole engang. Det er noget af det, han drømmer om.

Sikken en gavmildhed og kærlighed vi mødte i dagene sammen med Jakob.

“

I min hjemby i Sydgrønland kom der hvert år et evangelisationsskib fra Færøerne. Der blev holdt møder, og jeg gik frem til forbøn for at møde Jesus, da jeg var 11 år. Ham der bad for mig sagde: "Gentag efter mig: Jeg bekender min synd, tager imod Jesus i mit hjerte og inviterer ham ind i mit liv." Jeg gentog, og så mærkede jeg en varme i kroppen og helt ud i hænderne og tænkte: "Wauw." Og jeg græd af glæde og bevægelse. Det måtte være Jesu kærlighed.

OPLØFTENDE FRA FATH

Af Jytte Jensen

Ny bus realiseret

Først en STOR tak til alle, der har været med til at realisere, at børnehjemmet nu har indkøbt en meget tiltrængt "ny" bus. 1000 TAK for støtten. Nu kan de fortsætte med at køre børnene rundt og i skole samt køre på markedet med grønsager. En vigtig, vigtig del for at få hele hverdagen på børnehjemmet til at fungere.

Et projekt mere

Næste mål her i EFD's Ghana-år er at få penge til maling. Specielt trænger Ungehuset til en omgang, og det er dejligt, at de også har fokus på

det i Ghana, så bygningerne bliver holdt vedlige. Der er brug for 32.000 kroner til dette projekt. På forhånd tak for hjælpen til indsamling af disse midler.

Ghana udvalget fuldtalligt

Efter en periode, hvor Tina Mølmer Jensen (formand) samt Christel Goetz, og med Jørgen Hansen som ressourceperson, har udgjort Ghana-udvalget, er Ghana-udvalget nu udvidet med Kristian Sloth og Jytte Jensen.

Vi glæder os alle til det nye samarbejde, og vi vurderer, at vi har et udvalg, hvor vi kan supplere hinanden. Vores primære fokus vil altid være, at der er trivsel på børnehjemmet: På de børn

GHANA

NYHEDER FATHER'S HOME

og unge vi har ansvar for, men også på om der er trivsel hos medarbejderne og ikke mindst hos de "forældre", der bor med børnene i familielejlighederne.

Derudover ønsker vi at have fokus på, at børnehjemmet bliver så bæredygtigt som muligt – det vil sige at kunne hvile økonomisk med egne ressourcer og midler. Så vidt det nu er muligt.

På vej mod en bæredygtig fremtid?

Børnehjemmets bestyrelse og stab er meget indstillet på at finde måder at få indtægter på. Hønsefarmen er afprøvet men opgivet, da politikerne i landet har sat max. pris per æg ved salg. Denne pris er så lav, at tingene ikke hænger

sammen. Nu har de udelukkende høns, så de har æg til eget forbrug.

Lige nu har de fokus på grøntsager, fisk og geder foruden skolen, som også er en indkomstgivende aktivitet. Udfordringen er dog, at Father's Home ligger i et uland. Alle deres forsøg på at skabe en egen indtægt udfordres af samfundets manglende købekraft, hvilket gør opgaven med en bæredygtig fremtid mere end svær. Men der arbejdes stadig ihærdigt og villigt mod at løse så meget som muligt selv.

TAK fra Christina Gyau

Christina er tredje års studerende på Berekum College of Education, og bliver lærer i nærmeste fremtid.

Christina mistede sin far og familiens forsørger uventet under hendes første år på college. Uden ham skulle familien kæmpe for livet, og der var ikke penge til skolen. Christiana så ingen anden udvej end at droppe uddannelsen, indtil en lærer fortalte om muligheden for at søge hjælp hos Father's Home.

"At miste min far var en af de hårdeste ting, jeg nogen sinde har været igennem, men støtten fra Father's Home hjalp mig igennem. Jeg er stolt over at være en del af Father's Home - I bragte håb til mig og min fremtid, og jeg er taknemmelig for udsigten til en velsignet fremtid. Tak skal I have!"

FEDE OPLEVELSER PÅ EN KONFI-LEJR

Af Philip Fodgaard

Den sidste weekend i oktober holdt vi K-lejr i Vesterkirken Stenum for en herlig flok teenagere, som går til kristendomsklasse/konfirmationsforberedelse, i Aalborg, Stenum, Vadum, Grindsted og Sorø.

Vi havde undervisning, lego masters, spil, hygge, Nerf Gun Krig, (en sport med legetøjsvåben, der skyder med skumpile), slikbiks og masser af godt fællesskab. Vi var 16 deltagere, tre præster og to unge ledere.

Jeg har spurgt de to unge ledere om deres oplevelse af at være med på lejr.

Benjamin

Jeg hedder Benjamin Tinggaard Nielsen, er 18 år gammel og kommer fra Øster Hjermitslev. Jeg var med på lejren, fordi jeg gerne ville bringe god stemning til konfirmationslejren, bruge tid med nogle nye unge mennesker og være der for dem. At bruge min tid på dem er vigtigt for mig, fordi det bringer en rolig åben stemning for alle. Dette var den primære grund til at jeg kom, fordi det blev gjort for mig af lederne, dengang jeg var deltager.

Vildt at lære noget nyt

Hele lejren var ekstremt fed at være en del af. Alle var sammen, med godt fællesskab mellem deltagere, undervisere og ledere og en åbenhed, der gav plads til at lære hinanden bedre at kende. Noget som var

vildt, var at mange - inkl. mig - lærte noget nyt omkring troen på Gud, fx om hvordan man kan bede til Gud på mange forskellige måder. Det har været en sjov lejr. Det har været ekstremt fedt at være en del af at vise en ny måde at undervise deltagerne på. Fortælle dem noget fra Biblen og så reelt vise dem det i virkeligheden ved brug af ild. Det var med til at skabe en bedre forståelse gennem læringen, og det styrkede fællesskabet som venner, ved brug af en sjov måde at lære om Gud på.

Lærke

Jeg hedder Lærke Sørensen, jeg er 17 år gammel og kommer fra Løgstør i Nordjylland. Jeg var med på lejeren, fordi jeg godt kan lide at

bruge min tid sammen med andre. Jeg kan godt lide, at være noget for andre, især gennem at være leder, fordi det betød så meget for mig, hvordan lederne var, da jeg var deltager.

Fed læring

Det sammenhold vi fik mellem ledere og deltagere var virkelig fedt. Vi prioriterede at lære hinanden at kende og dele forskellige personlige oplevelser med Gud. Det er en super fed læring også for mig som leder, at høre hvordan andre, især yngre, bruger tid med Gud.

Vi har haft stor glæde ved at blande sjov og undervisning med hinanden. Så undervisningen bliver forstået, men også sat sammen med en sjov oplevelse sammen med vennerne.

ET FESTFYRVÆRKERI

Af Rikke Obasi og Peter Götz

En gang om året samles trådene på Lindenberg, når bestyrelsen for Efterskolen Lindenberg, Børne- og ungdomsstyrelsen for Evangelisk Frikirkes Børn og Unge, Landsledelsen for Evangelisk Frikirke Danmark og staben på Sekretariatet mødes. Det er et puslespil at få det til at ske og et festfyrværkeri, når det lykkes, for i dette møde opdager vi gang på gang, hvor afhængige vi er af hinanden og hvor tæt, vi er vævet sammen.

I år var det en særlig glæde at høre om, hvordan vores efterskole arbejder med at revitalisere deres værdigrundlag, så det i endnu højere grad kan gennemsyre deres hverdag. Vi talte også om, hvordan vi kan styrke båndene mellem organisationerne, så unge, som møder troen på efterskolen, efterfølgende kan finde ind i fællesskabet i en lokal kirke.

EFTERSKOLEN

Til 'Efterskolernes dag' sidst i september havde skolen besøg af cirka 700 personer. Efterspørgslen på et efterskoleophold er stor og ikke mindst på efterskoler med klare visioner og værdier. Lindenberg arbejder for tiden med at formulere sine værdier under tre overskrifter:

Tid til dig

Vi vil have en kultur, hvor der fra første dag er tid og plads til, at den enkelte oplever sig set og hørt, lyder det. Med familiegrupper, en ansat trivselslærer og en psykolog, foruden alle andre i personalet, der vil deres elever er det et mål, at ingen falder igennem eller føler sig overset.

Tid til hinanden

Med en række regler og rammer modvirker skolen den kultur, hvor alle blot fordyber sig i deres

mobiltелефon. Fællesskab og udfordringer, der løses sammen med andre, sport, musik, linjefag, opgaver i køkkenet og alt muligt andet, der kalder på evnen til at udvikle sig sammen med andre, er vigtige ingredienser.

Tid til det der er større

Langt fra alle har, før de kom på skolen, stiftet bekendtskab med tanken om en aktiv tro på Gud. Med fokus på planeten som et skaberværk, vi skal passe på, såvel som det vi kun kan nærme os med en åndelig åbenhed, hjælpes eleverne til at se ind i troens verden og få en forståelse af det, som Jesus lærte os. På mange forskellige måder – og også med tilbud om at deltage på et Alphakursus på skolen – sættes der fokus på den rigdom, det er, at leve i sin skabers favn.

LANDSLEDELSEN

Det er tydeligt, at den verserende dialog i menighederne om bibelsyn – etik og specielt homoseksualitet fylder meget. Og stor forståelse for det. Alle menigheder har givet deres input til Landsledelsen. Så nu forestår det store arbejde med at finde en fællesnævner, der kan rumme alle, også dem, der kan og vil rumme 'de andre'.

EFBU

Bogstaverne står for Evangelisk Frikirkes Børn og Unge. Vores mand i Stenum og medlem af Styrelsen var ked af, at de nu var eneste Spejdergruppe i MS. Men de har et godt arbejde med fokus på familie-spejderi, der burde kunne sprede sig til andre. For tiden er 15 lokale foreninger medlem af EFBU – og som så ofte før er der brug for lidt flere indskrevne medlemmer fra de lokale grupper, for at vi kan modtage det årlige tilskud på omkring en million kr. fra Dansk Ungdoms Fællesråd, DUF.

NÅR VI MØDES

Ghana, Grønland, Rumænien, Thailand og Myanmar

INTERNATIONALT ENGAGEMENT

Det gror og blomstrer på de fleste af vores felter, men ét sted er udfordringerne store

Vores fælles engagement på fire kontinenter er fortsat i vækst med de forandringer, som tiden kræver.

På et møde for nylig mødtes de fire formænd/ kvinder for vores missionsudvalg. For Ghana er det Tina Moelmer, for Grønland er det Bent Fodgaard, for Rumænien er det Kim Nissen og for Thailand og Myanmar er det Peter Götz, der bestrider formandsposten.

Ghana

Udvalget for Ghana glæder sig højlydt over at have fået nye ressourcer ind i udvalget: Jytte Jensen, Frederiksværk og Kristian Sloth, Grindsted. En tur til feltet er planlagt i februar 2023.

Der er stor taknemmelighed for pengene, der er givet til indkøb af en ny bus. Se også side 10-11.

Grønland

Den tydelige udfordring for tiden er Uummannaq. Anne Marie Kristiansen er lige nu eneste leder og samlingerne består af færre end ti personer. Der er henvendelse fra Qaanaaq, som tidligere hed Thule, med ønske om hjælp til håndværksmæssige opgaver.

Rumænien

Efter en periode med få mennesker til at bære arbejdet, er der nu samlet et nyt udvalg for vores omfattende indsats i Rumænien: Kim Nissen, Kim Søgaard, Jakob Jensen, Jeanette Bjørsted, Arne Hansen, Jette Bøgh Nielsen.

Udfordringen er for tiden at få erhvervet en bygning til at 'være kirke i' i Onesti. Indtil videre er det et lejemål, men et ejerskab vil gøre mulighederne for et velfungerende menighedsfællesskab meget større. I en anden by er der planer om at rejse et stort mødetelt. Vores indsats i Rumænien er i tæt samarbejde med Missionskirken, Norge

Thailand

Det snart 60-årige fokus på radiomission nærmer sig en afslutning. I slutningen af 2024 vil en lang række lokalradioer miste deres tilladelse til at sende. Staten vil have mere styr på hvem, der sender hvad.

Det betyder, at Fredens Stemme, der for tiden producerer programmer til 150 lokale radiostationer over hele landet, skal satse endnu mere på de sociale medier.

Efter den legendariske fængselsmissionær, Somwangs død, er Fredens Stemme i gang med at etablere samarbejde med lokale menigheder og pastorer i nærheden af fængslerne. Foreløbig tegner det godt. I øvrigt er der kommet henvendelse fra to nye fængsler, der gerne vil have besøg af Fredens Stemme med evangeliske møder. I 2024 vil der formodentlig blive et lederskifte på Fredens Stemme.

Myanmar

Situationen i Myanmar – Burma – er fremdeles helt uoverskuelig. Militærregimet har magten – og alle uønskede personer og folkegrupper er under pres med fare for deres liv. Senest har vi hjulpet med støtte i forbindelse med en kæmpestor oversvømmelse. Mange tak til hver enkelt giver!!!

Indsatsen i landsbyerne, båret af penge fra Danida/ CKU fungerer fortsat godt, ligesom hjælpen til udsatte piger og kvinder bliver brugt til deres formål.

SUPERAKTUEL BOG OM HOMOSEKSUALITET

Mikael Wandt Laursen, generalsekretær i FrikirkeNet, har skrevet en bog til sit bagland, der bør være et must at læse for dem, der anser Bibelen for vigtig og samtidig vil være kirke for sin samtid.

Af Peter Götz

Det er anden gang, jeg anmelder denne bog, for det er min oplevelse, at den er vigtig. Hvordan bruger vi Bibelen som etisk rettesnor og i forlængelse af det: Hvad mener vi, at Bibelen siger om homoseksualitet.

Uklart

Det er nemlig ikke så enkelt. For hvad taler teksterne om Sodoma og Gomorra og de andre steder i GT egentlig om? Og hvad siger Paulus de tre steder, hvor han nævner sex mellem mænd? Hvordan kan og skal de bruges i dag? Forfatteren forholder sig seriøst til alle disse steder i Bibelen, men gør allermest ud af skabelsesordningen, hvor mand og kvinde bliver til, og i sin sammensmeltning med hinanden spejler Gud og viser hans plan.

Alle

Det er en hovedpointe for Mikael W. Laursen, at vi alle er syndere og derfor hører med i det forsoningens fællesskab, der bliver oprettet ved Jesu død. At vi alle er skabt til en relation med Gud, som syndefaldet rev i stykker – med alle de konsekvenser, man kan tænke sig. At ingen, hverken hedninger, der er forfaldet til at ære skabningen fremfor skaberen, så lidt som jøderne har noget at bryste sig af. For alle er vi syndere, der har mistet herligheden fra Gud.

Menighedsfællesskabet

Med dette udgangspunkt mener bogens forfatter,

at vi i vores menigheder helt indlysende må kunne leve side om side med de anlæg, egenskaber og udfordringer, som vi nu engang på denne side af skabelse og syndefald er født med eller har fået os viklet ind i i løbet af vores liv.

Kun det fællesskab, hvis platform er nåde og tilgivelse, er et legitimt udtryk for en kristen menighed. Og kun dér er der mulighed for genoprettelse og nyt liv.

Tro, kirke og homoseksualitet. Mikael W. Laursen. 178 sider. Paperback med flap, ProRex. Kr. 199,95

NYE TIDER

Siden 1889 har Evangelisk Frikirke Danmark (Det Danske Missionsforbund) ladet sin røst høre gennem sit organ først kaldet *Morgenstjernen*, derefter *Magasinet* og senest *Eftertryk*. I de fleste år som et trykt blad og senest i en digital udgave.

Samtidig med at Peter Götz, der har været redaktør de seneste 12 år, har udtrykt ønske om at fratræde som redaktør, vil der også blive et skifte på layoutsiden. Derfor er denne udgave af *Eftertryk* den sidste, som er sat op af Janie C. Riisager. Fra 2024 vil opgaven blive løst af Laila Nygaard, Grafisk design, Aalborg.

Tak til Janie

Peter Götz: Det har været en sand fornøjelse at arbejde sammen med Janie igennem alle år. Under tidspres, med manglende billeder, ufærdige tekster, og med ekstra timer, der blev fundet frem i sidste øjeblik – og alt muligt andet – har Janie altid fundet overskuddet til at få løst udfordringerne til tiden og været lige så klar og positiv til opgaven næste måned.

Tak for gode råd og positiv kritik – medleven, entusiasme og fleksibilitet. Det fås ikke bedre!!

Og velkommen til Laila Nygaard.

evangelisk
frikirke danmark